

компромисів. До того ж, сприймаючим нервом не тільки те, щостосувалося його особисто. Не вмів і не хотів "вийняти" себе із загальної ситуації, абстрагуватися – хай штучно, для відпруження, хай на мить – від загальної атмосфери. А атмосфера була справді безрадісна.

Активно протестував проти реставрації культу особи, проти політики денационалізації, затискування свободи думки.

1972 року Стуса було арештовано разом з іншими українськими літераторами-правозахисниками.

Другий термін Стус відбував у спецтаборі в Пермській області. Режим в останні роки був нестерпний. Позбавлення побачень, безперервні утиски з боку адміністрації, хвороби. Та головне – не мав змоги передати на волю жодного свого поетичного рядка: листи з віршами конфісковували, все написане в таборі відбирали. У стані крайнього нервового виснаження і голодовки протесту Стус помер у карцері 3 вересня 1985 року. Він жив не довго, але яскраво і залишив в історії свого народу помітний слід.

УДК 159.922.1

Козак М. – ст. гр. БП-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЛЮБОВ В ФІЛОСОФІЇ ХХ-ХХІ СТОЛІТТЯ

Науковий керівник: асистент Чоп Т.О.

Kozak M.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

LOVE IN PHILOSOPHY OF THE XX-XXI CENTURY

Supervisor: Chop T.

Ключові слова: philosophy, love, concept of love

Keywords: political technologies, conspirological concepts, philosophy

Питання любові завжди цікавило людину, це єдина річ яку переживають практично всі люди, яку не вивчиш, не прочитаєш у книжці, до якої неможливо доторкнутися. Любов у кожного різна, і кожний по-різному її сприймає і відчуває.

З розвитком суспільства, любов наповнюється соціальним і моральним змістом, стаючи зразком відносин для людей. Лише через любов людина стає людиною. Без любові, людина – неповноцінна істота, позбавлена справжнього життя і глибини. І якщо людина – центральний об'єкт філософії, то тема людської любові могла б бути однією з головних проблем філософії.

Феномен любові цікавив багатьох філософів різних часів. Наприклад, Платон у своєму діалозі «Бенкет» намагався дати пояснення любові. Любов, як одна із головних заповідей, розглядалася й у Новому завіті. Рене Декарт у своїй праці «Пристрасті душі» відносить любов до перших шести пристрастей, намагається дати наукове пояснення феномену любові.

Психоаналітик Еріх Фром вважає здатність до любові справжньою цінністю людини, тому що любов, у його розумінні, служить критерієм буття і дає відповідь на проблему людського існування. У процесі оволодіння мистецтвом любові відбувається зміна структури характеру людини. Як наслідок, в людини починає переважати повага до життя, почуття ідентичності, потреби в прихильності до світу, у зацікавленості в єднанні з ним, тим самим сприяючи переходові від егоїзму до альтруїзму. Також, люди

часто не можуть відрізнити почуття закоханості відсамого Кохання. Фром писав, що Коханнюпотрібно вчитися. Адже чому наша сучасна культура і суспільство припускають достойними витрати енергії на вивчення тільки тих речей, з допомогою яких можна здобути фінанси або визнання, а любов, яка не приносить матеріальної користі в теперішньому світі є "примхою".

У сучасному світі, як втім було завжди, любов буває різною і проявляється також по-різному. Для деяких людей поняття любові і свободи є нерозривними часточками одного цілого, так звана вільна любов. Для такої любові немає ніяких обмежень при виборі сексуального партнера, поняття вірності як таке відсутнє. Люди, які живуть за принципом такої любові, вважають, що партнери не повинні зазіхати на свободу один одного. Ревнощі для них це прояв почуття власності по відношенню до іншої людини.

Філософія розрізняє типи досвіду, який дає почуття Любові. Д. фон Гільденбранд зазначає, що у такого досвіду є два вектори: любов до Я до Ти (Іншого) та любов Ти (Іншого) до Я. Для філософа відмінність у досвіді, який дають ці два різних переживання, не впливають на емоції, які вони викликають. Блаженство та радісна солодкість зачіпає нас у обидвох випадках. Натомість французький науковець Алан Бадью впевнений, що переживання стану Любові не дає можливості зрозуміти її суть, оскільки вона висковзає від досвіду думки. Е. Левінас, в свою чергу, вважає більш цінним для людини, досвід переживання того, що нас теж люблять, ніж власного почуття. Для філософа: «Любити, означає переживати за іншого, бути підмогою в його слабкості. Любов означає Буття-для-Іншого. Справжня любов є виявлення добра: вона не потребує від того, кого ми любимо, неможливого, але, йдучи назустріч його слабкості, наділяє її собою, тобто врешті-решт, пробуджує в нього обернену любов».

Деякі сучасні люди, перебуваючи у теперішньому суспільстві, просто не в змозі зрозуміти і осягнути всю глибину та всю значимість любові. Ставлячи перед собою певні «великі» цілі (заробіток коштів, побудова кар'єри і т.д.), ми відводимо любов на другий план, так сказати робимо її «аксесуаром», без якого, здавалося б, можна прожити, та з ним краще. Це є проблемою нашого часу, це наслідок стрімкої індустріалізації нашого світу. В теперішньому суспільстві все працює «проти» любові. Через це люди прагнуть до матеріального а не духовного. Та все одно у глибині душі, кожен мріє кохати і бути коханим.

УДК 32 (Укр)

Грицаюк Ю. – ст. гр. БП-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТЕОРІЯ СВІТОВОЇ ЗМОВИ: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ

Науковий керівник: асистент Чоп Т.О.

Hrytsayuk Y.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

THE THEORY OF WORLD CONSPIRACY: MYTH OR REALITY

Supervisor: Chop T.

Ключові слова: політичні технології, конспірологічні концепції, філософія

Keywords: political technologies, conspirological concepts, philosophy